प्रस्तीमवान्। [1]स्त्येनः [A]स्त्यानम्, स्त्री, प्रसंस्तीतः, विशेषरूपाणि सर्वाणि भौवादिक-स्त्यायतिवत् (1872) ज्ञेयानि।

(1942) "स्थुड संवरणे" (VI-तुदादिः-1388. सक. सेट्. पर.)

कुटादिः। 'स्थुड' इति क्षीरस्वामिभट्टोजिदीक्षितौ। सायणस्तु स्फुड इत्युक्तवान्। एवं धा. का. व्याख्यानेऽपि (2. 81)। सर्वाण्यपि रूपाणि तौदादिककुटतिवत् (204) ज्ञेयानि। शतरि-स्थुडन्।

(1943) "स्थूल परिबृंहणे" (X-चुरादिः-1904. अक. सेट्. आत्म.)

आगर्वीयः, अदन्तश्च।

परिबृंहणम्=पीनत्वमिति स्वामी। सर्वाण्यपि सामान्यरूपाणि चौरादिक-कूटयतिवत् (240) ज्ञेयानि। अचि स्थूलः, [2]स्थविष्ठः, स्थवीयान् इति विशेषः।

(1944) "स्निट स्नेहने" (X-चुरादिः-अक. सेट्. उभ.)

क्षीरस्वामिसम्मतः पाठोऽयम्। अन्ये न पठन्ति। 'स्मिट' इत्येके इति च तरङ्गिण्यामुक्तम्। 'स्मिट' इत्यस्य पाठभेदः इति सर्वे। सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिककीटयतिवत् (194) ज्ञेयानि।

(1945) "स्पदि किञ्चिच्चलने" (I-भ्वादिः-14. अक. सेट्. आत्म.)

सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककन्दतिवत् (163) ज्ञेयानि। [B]स्पन्दितुम्, स्पन्दिता, [3]स्पन्दनः, स्पन्दः, [4]स्पन्दयन् इति विशेषः।

(1946) "स्पर्ध सङ्घर्षे" (I-भ्वादिः-3. अक. सेट्. आत्म.)

'—संहर्षे' इति बोपदेवः। 'संघर्षः=पराभिभवेच्छा। पराभिभवस्य धात्वर्थेनोपसंग्रहादकर्मकत्वम्। उक्तं च—

'धातोरर्थान्तरे वृत्तेः धात्वर्थेनोपसंग्रहात्।
प्रसिद्धेरविवक्षातः कर्मणोऽकर्मिका क्रिया॥' (वाक्यपदीयम् 3-88) इति॥

---

1. औणादिके (द. उ. 5-12) इनच्प्रत्यये रूपमेवम्।
2. 'स्थूलदूर—' (6-4-156) इति यणादिपरं लुप्यते इष्ठेमेयस्सु परतः, पूर्वस्य च गुणो भवति। इष्ठन्प्रत्यये स्थविष्ठः, ईयसुन्प्रत्यये स्थवीयान् इति विवेकः।
3. 'अनुदात्तेतश्च—' (3-2-149) इति युच्प्रत्ययः।
4. 'निगरणचलनार्थेभ्यः' (1-3-87) इति ण्यन्तात् परस्मैपदमेव।

A. 'रायद्धयस्त्यानरुचौ रथेऽपि.....।' धा. का. 2-31.

B. 'स्वमन्दिरात् स्पन्दितुमेव नाशकत्.....॥' धा. का. 1-3.